

бѣгатъ Маша и Даша, но не забѣлѣзали тѣ една съчка на пята си, прѣпънали се и съ силенъ плачъ се търколили на трѣвата. Кучето ги настигнало.

Добрѣ, че наврѣме пристигналъ ловецѣтъ и хваналъ кучето за синджира. Навелъ се ловецѣтъ надъ зайчетата, а тѣ бѣднитѣ тѣй се изплашили, щото не могатъ и да станатъ; само плачатъ съ силенъ гласъ.

Повдигналъ ловецѣтъ лъжливитѣ зайчета, гледа и що да види — то не били зайчета, а двѣ момиченца. Свалилъ той отъ тѣхъ заешкитѣ имъ шапчици — и о чудо! — позналъ своитѣ момиченца — Даша и Маша. Колко имъ се зарадвалъ! Почналъ да ги цѣлува, взелъ ги на рѣцѣ и ги понесълъ за у дома си къмъ родната имъ майка.